

سه شنبه 7 شهریور- 7 ذی الحجه 1438- 29 آگوست 2017

رحلت آیت الله "سید شهاب الدین مرعشی نجفی" عالم رجالی و مرجع بزرگ تقلید شیعیان (1369 ش)

رحلت آیت الله "سید شهاب الدین مرعشی نجفی" عالم رجالی و مرجع بزرگ تقلید شیعیان (1369 ش)

آیت الله سید شهاب الدین بن سید محمود بن سیدالحکماء تبریزی مرعشی نجفی، فقیه اصولی و محدث رجالی در سال 1276 ش (1315 ق) در شهر نجف در خاندان پرسابقه و اهل علم "مرعشی" به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی و مقدمات علوم را نزد پدرش فرا گرفت و پس از طی سطوح، در درس خارج فقه و اصول حضرات آیات: آقا ضیاء الدین عراقی و شیخ احمد کاشف الغطاء و شماری از استادان و مدرسان برجسته حوزه نجف شرکت کرد. آیت الله مرعشی در نجف، کربلا، کاظمین، سامرا، تهران و قم، نزد بیش از یکصد استاد زانوی ادب به زمین زد و در سایه پشتکار عالی و همت بلند به مدارج بالای علمی و اخلاقی دست یافت. حافظه قوی، هوش سرشار و علاقه شدید به اهل بیت(ع)، از ایشان عالمی ساخت که نه تنها در علوم دینی از جمله فقه و اصول به مرحله اجتهاد رسیده بود، بلکه در بسیاری از علوم مانند: کلام، ادیان، انساب، حدیث، رجال، درایه و علم حروف نیز مهارت بسیار داشت. آیت الله مرعشی نجفی مجتهدی بنام بود، به طوری که بیش از 200 تن از علمای اسلامی امامیه و تعداد کثیری از شخصیت های اهل سنت بر اجازه اجتهادش، مهر تأیید زده بودند. وی از فرق شیعه نیز اجازه نقل روایت داشت. ایشان در سن 27 سالگی پس از بازگشت به ایران، در قم رحل اقامت افکند و تا پایان عمر در همانجا به تدریس و تألیف مشغول گردید. حاصل عمر پربرکت ایشان در حدود یکصد و پنجاه اثر نفیس علمی در زمینه های مختلف علمی است. در طول بیش از هفتاد سال تدریس این عالم بزرگوار، شاگردان فاضلی پرورش یافتند که هر کدام از آنها، در شمار علما و مدرسین حوزه های علمیه شیعه می باشند که حضرات آیات: سید مصطفی خمینی، سید محمود طالقانی، مرتضی مطهری، سید محمد بهشتی، شهاب الدین اشراقی، محمد مفتاح، امام موسی صدر، میرزا جواد تبریزی، شیخ حسین نوری همدانی، سید رضا صدر، سید مهدی روحانی و سید مرتضی عسکری از آن جمله اند. از دیگر خدمات معظم له بنای کتابخانه، مسجد، مدارس، حسینیه ها و مراکز درمانی می باشد. آیت الله مرعشی در طول نهضت اسلامی ایران به رهبری امام خمینی(ره)، همواره حامی و پشتیبان نهضت و رهبری آن بود و بارها در حمایت از حضرت امام، اقدام نمود. پس از پیروزی انقلاب نیز، ایشان همواره از نظام اسلامی حمایت می کرد و در مناسبت های مختلف، با ارسال پیام ها، به تقویت نظام می پرداخت. سرانجام این اسوه فضیلت و علم، در هفتم شهریور 1369 ش برابر هفتم صفر 1411 ق، در 96 سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع باشکوه، بر حسب وصیت معظم له، در راهروی ورودی کتابخانه اش به خاک سپرده شد.

(114)

امام پنجم، حضرت امام محمد باقر(ع) در هفتم ذی الحجه و ی سال صد و چهارده هجری قمری به دست هشام بن عبدالملک اموی در مدینه مسموم گردید و در قبرستان بقیع در کنار امام حسن مجتبی(ع) و امام سجاد(ع) به خاک سپرده شد. آن حضرت به هنگام شهادت، پنجاه و هفت سال داشته و از امامت ایشان، در حدود بیست سال می گذشت. در دوران امامت آن حضرت، فرصت هایی برای نهضت فکری به دست آمده بود که امام باقر(ع) کمال استفاده را در جهت تربیت شاگرد و استحکام و گسترش تشیع و انقلاب فرهنگی نمود. امام باقر(ع) در فرصت کوتاه و مناسبی که به دست آمده بود، یکسره به تعلیم و نشر علوم اسلامی پرداخت و پایه های یک مرکز بزرگ علمی را که مملو از دانش و پژوهان برجسته بود، پی ریخت. این موقعیت حساس، سرفصل بزرگی در تاریخ تمدن اسلامی گشود و رشد اسلام در دوره های بعد، تأثیر فراوانی از آن پذیرفت.

(1984)

محمدنجیب اولین رئیس جمهور مصر، در سال 1901م از یک مادر سودانی در خارطوم به دنیا آمد. او پس از طی مدارج نظامی در ارتش مصر، در سال 1942م جنبش افسران آزاد را به کمک جمال عبدالناصر و دیگران بنیان گذاری کرد. نجیب پس از کودتای 1952 علیه رژیم سلطنتی ملک فاروق، وی را وادار به استعفا کرد و خود ریاست شورای فرماندهی انقلاب را بر عهده گرفت. ژنرال محمد نجیب سرانجام در 18 ژوئن 1953م به عنوان اولین رئیس جمهور مصر برگزیده شد اما خود در نوامبر 1954، قربانی کودتای آرام ناصر گردید. نجیب تا پایان حکومت ناصر در ویلایی در شمال قاهره تحت نظر بود. او پس از مرگ ناصر و روی کار آمدن انور سادات در سال 1971 به دستور سادات آزاد شد و سرانجام در 29 اوت 1984م در 83 سالگی درگذشت.

(1949) ;rlm&

چهار سال پس از بمباران هسته ای هیروشیما و ناکازاکی توسط آمریکا، با آزمایش نخستین بمب هسته ای شوروی در 29 اوت 1949م، سلاح هسته ای را به انحصار آمریکا خارج شد و میان آمریکا و شوروی توازن به وجود آمد که توازن وحشت نام گرفت. در این وضعیت، هر طرف به دلیل هراس از حمله اتمی طرف دیگر، از به کارگیری سلاح هسته ای خودداری می کرد. از آن پس آمریکا و شوروی به جنگ تبلیغاتی علیه یکدیگر روی آوردند که میان دو بلوک شرق و غرب ادامه داشت. اگر چه با اضمحلال اتحاد جماهیر شوروی، تهدید سلاح هسته ای کاهش یافت اما هنوز این تهدید به ویژه از جانب دولت های هم چین و رژیم صهیونیستی، علیه کشورهای مستقل و مخالف با سیاست های توسعه طلبانه آن ها، ادامه دارد.